

тяхното желание да блесне самата истина. Благодаря също на господа лекарите-експерти, че не ме изкараха нито луд, нито манияк, нито никакъв ненормален тип, за какъвто ме взе пресата и общественото мнение.

Аз съм българин, здрав, от здрави родители, честен гражданин, добър баща, верен служител на държавата като чиновник. Не пия, не пуша. Ако стоя днес пред вас като престъпник, причината за това са именно тия ми качества. Владея напълно разума си.

Живеех мирно и спокойно в семейството. Подържахме се от моята скромна заплата. Откъсвах от залъка си за доброто на децата си, да ги възпитам, да ги изучавам. Но дойде нещо, силно като съдбата, което наруши спокойствието ми и измени нормалното течение на дните, наруши идилията и обърна всичко с главата надолу.

Кое нещо бе това, господа съдии? Измяна? Любов? Подозрение? Ревност? — Не. В моето семейство се вмъкнаха кинемографите и запалиха къщата ми. И децата и жената ги завладя демона на филмовата страсть, ако може рече да се каже. И изведнаж от къщата ми изчезнаха нашите интимни и сладки грижи за агънката, за летните разходки, за къщната наредба, за сладкото, за гостбите, за малките домашни празници. Изчезнаха разговорите за семейните спомени, за децата, за хубавите книги,